

[Justitsministeren.]

har været det retslige grundlag for administrationen af politikasserne med de tilføjelser, jeg har nævnt; og uanset hvordan man ser på det, må man dog erkende, at det høje ting gav udtryk for det samme, da man vedtog loven af 1958 om politikassenet på Færøerne, hvor der udtrykkelig i bestemmelsen henvises til dette grundlag, udtrykkelig henvises til plakaten af 1819; og det var ikke muligt at overse denne bestemmelse, da det var den eneste bestemmelse i forslaget, der havde nogen betydning.

Derfor kan jeg ikke godkende, at det ærede medlem hr. Poul Møller bruger den vending, at jeg søger at undskylde mig med disse bestemmelser, eller at det ærede medlem hr. Thisted Knudsen — i et forsøg på at efterligne en fremtrædende tidligere gruppefælle — taler om „gammelt ragelse“. Der er ikke tvivl om, at det er juridisk holdbart, og jeg synes ikke, det ærede medlem hr. Poul Møller har ret til at tale om juristeri i denne forbindelse.

Dernæst vil jeg gerne gøre den bemærkning, og det blev også sagt fra flere sider, at det lyder som en undskyldning, men det er ikke mig, der har påbegyndt dette her. Jeg er ikke på noget punkt gået ud over den praksis, der forelå, da jeg i 1953 trådte til. Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at cirkulæret af 1. marts 1955 ikke gennemgik nogen principiel ændring i 1959, men alene en ajourføring, som er godkendt af finansministeriet.

Det ærede medlem hr. Poul Møller har jo ret i, at der er opstået et modsætningsforhold mellem revisionsdepartementet og justitsministeriet og det kunne være ganske interessant at trænge til bunds i, hvorvidt revisionsdepartementet har overskredet sine beføjelser i den ene eller den anden henseende. Men må jeg ikke gøre opmærksom på, at dette modsætningsforhold jo er af ældre dato, og at den tidligere regering ikke tog hensyn til disse protester, da man oprettede Københavns politikasse i 1951, simpelt hen fordi man anså det for en praktisk og rigtig fremgangsmåde, og det var jo ikke noget, den daværende justitsminister påtog sig eller gennemførte i dølgsmål; det skete efter en aftale med det høje ting.

Endelig vil jeg sige til det ærede medlem

hr. Poul Møller, at det var naturligvis rigtigt, at det var det reviderede regnskab, der gik til revisionsdepartementet, men dette var vel i og for sig i situationen tilstrækkeligt, og det ærede medlem ved lige så godt som jeg, at der er områder inden for dette regnskab, hvor megen forsigtighed er nødvendig.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen gjorde en bemærkning, jeg er lidt ked af, idet det ærede medlem sagde, at ingen havde ventet, at det udvalg, der blev nedsat den 24. november i fjor, skulle sidde både år og dag, for spørgsmålet var jo ikke så kompliceret. Ja, det er nu ikke så ligetil, som forslagsstillerne har forestillet sig det. Jeg vil gerne minde om, at i 1940 nedsatte man et udvalg med væsentlig den samme sammensætning — ikke af personer naturligvis, men af institutioner — som det udvalg, jeg nedsatte i fjor. Det sad og arbejdede i nogle år, og det kom ingen vegne, og så aftalte justitsministeriet og finansministeriet dengang, at man under hensyn til besættelsesforholdene skulle standse udvalgsarbejdet. Dette arbejde blev ikke genoptaget efter befrielsen, men man gik, som jeg har redegjort for det, snarere den modsatte vej.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, og jeg tror også det ærede medlem hr. Poul Møller, var inde på, at de tillæg, jeg havde givet departementschefen — jeg kunne naturligvis i denne forbindelse nævne mange andre tillæg, der i årenes løb er givet tjenestemænd det ene og det andet sted og naturligvis ikke mindst inden for politivæsenet, men all right — at de tillæg har har jeg ikke nogen hjemmel til at give. Jeg vil fastholde, at jeg har haft hjemmel dertil, men jeg har da intet imod at tilføje, at jeg forstår meget vel, at man kan have den opfattelse, at tildelingen af disse tillæg er af en så ekstraordinær karakter, at det havde været forsigtigere af mig at gå den normale vej, og jeg er da heller ikke blind for, at den opfattelse har råderum i begge regeringspartierne. Men jeg vil gerne heroverfor sige: hjemmel havde jeg, og en praksis forelå der.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde nogle bemærkninger om, at man kunne gå den vej alene at lade saldoen overføre til statsbudgettet og statsregnskabet. Det er